

EPISKOP (5) (*sb m*)

episkop *a. episkopus* (5),

-sc- (3), -sk- (2).

e oraz o *prawdopodobnie jasne*.

sg D episkopowi (1). ◇ *I* episkop(e)m (1). ◇ *pl I* episkopy (2). ◇ (*lat.*) *A pl* episcopos (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

*Przełożony kościelny, biskup, zwłaszcza w Kościele Wschodnim (z greckiego `επίσκοπος 'strażnik, nadzorca, opiekun'); episcopus PolAnt [episcopus – biskup Murm 171, Mymer¹ 9, Mymer² 8v; episcopus, Latine inspector, superintendens – opiekun, opatrzyciel, ten który czego dogląda, aby było dobrze a rzadnie sprawowano, quod est officium episcoporum, które my biskupy zowiemy Mącz 106d; – biskup, dozorca Calep; biskup – episcopus vulgo Cn; dozorca, doględacz – episcopus Cn] (5) : oni [odszczępięcy] máyą kápłany y biškupy/ ktore Ruś popy/ bačkámi/ władyki/ y też epífcopy/ po Grecku zową. Ci drudzy dżifeyýfy/ fárarmi [!]/ á flugámi kořcyelnymi/ y páftyrmí. KromRozm III H7v, 12; Bo trzebá doględaczowi (*marg*) Al: Episkopowi. iesli po Grecku wolífz (–) bez nágánienia być BudNT TU 1/7, Philipp 1/1.*

Szereg:»episkop abo dozorca« (1): Páweł Apoštoł ták wielce waży kárność domową/ iż zniey bierze wielki znak tego kto się godzi być Epífscopem ábo Dozorcą [ut ex hac magnum sumat argumentum futuri ecclesiae episeopi] ModrzBaz 23.

Synonimy: biskup, doględacz, dozorca.

MB